

6352 SAYILI KANUN İLE CEZA HUKUKU VE CEZA MUHALEMESİ HUKUKU'NDA MEYDANA GELEN DEĞİŞİKLİKLER

I. GİRİŞ

Birçok kanunda değişiklik öngören 6352 Sayılı Yargı Hizmetlerinin Etkinleştirilmesi Amacıyla Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması ve Basın Yoluyla İşlenen Suçlara İlişkin Dava ve Cezaların Ertelenmesi Hakkında Kanun, 05/07/2012 tarihinde resmi gazetede yayımlandı. 6352 Sayılı Kanun ile 2004 Sayılı İcra İflas Kanunu, 5521 Sayılı İş Mahkemeleri Kanunu, 5683 sayılı Yabancıların Türkiye'de İkamet ve Seyahatleri Hakkında Kanun, 1618 Sayılı Seyahat Acenteleri ve Seyahat Acenteleri Birliği Kanunu, 2575 Sayılı Danıştay Kanunu, 2576 Sayılı Bölge İdare Mahkemeleri, İdare Mahkemeleri ve Vergi Mahkemelerinin Kuruluşu ve Görevleri Hakkında Kanun, 2577 Sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu, 4054 Sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun, 4628 Sayılı Elektrik Piyasası Kanunu, 4634 Sayılı Şeker Kanunu, 4646 Sayılı Doğal Gaz Piyasası Kanunu, 5015 Sayılı Petrol Piyasası Kanunu, 5307 Sayılı Sıvılaştırılmış Petrol Gazları (LPG) Piyasası Kanunu ve Elektrik Piyasası Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun, 5411 Sayılı Bankacılık Kanunu, 5809 Sayılı Elektronik Haberleşme Kanunu, 660 sayılı Kamu Gözetimi, Muhasebe ve Denetim Standartları Kurumunun Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname, 2802 Sayılı Hakimler ve Savcılar Kanunu, 3402 Sayılı Kadastro Kanunu, 3713 Sayılı Terörle Mücadele Kanunu, 4301 Sayılı Ceza İnfaz Kurumları ile Tutukevleri İşyurtları Kurumunun Kuruluş ve İdaresine İlişkin Kanun, 5187 Sayılı Basın Kanunu, 5237 Sayılı Türk Ceza Kanunu, 5271 Sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu, 5320 Sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun Yürürlük ve Uygulama Şekli Hakkında Kanun, 5326 Sayılı Kabahatler Kanunu ve 5352 Sayılı Adli Sicil Kanunu'nda bir kısım değişiklikler öngörülmüştür.

Bu çalışmanın konusu ise, 6352 Sayılı Kanun ile 3713 Sayılı Terörle Mücadele Kanunu, 5187 Sayılı Basın Kanunu, 5237 Sayılı Türk Ceza Kanunu ve 5271 Sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nda yapılan değişiklikler olup yalnızca Ceza Hukuku ve Ceza Muhakemesi Hukuku alanında meydana gelen değişikliklerin uygulanabilirliği ve uygulamaya ne tür etkilerinin olacağı incelenecektir.

II. 3713 Sayılı Terörle Mücadele Kanunu Açısından:

6352 Sayılı Kanunu'nun 75.maddesi ile 3713 Sayılı Terörle Mücadele Kanunu'nun 10.maddesinde, madde başlığı da dahil olmak üzere birçok değişiklik öngörülmüştür. Şöyle ki;

1. Madde başlığındaki değişiklik dikkat çekmektedir. *"Avukat tarafından temsil ve görüştürülme"* olan madde başlığı, 29/06/2006 kabul tarihli, 18/07/2006 tarih ve 26232 sayılı R.G.de yayımlanan 5532 sayılı Kanunun 9. maddesi ile *"Soruşturma ve kovuşturma usulü"* olarak, 02.07.2012 kabul tarihli, 05.07.2012 tarih ve 28344 sayılı R.G.de yayımlanan 6352 sayılı Kanunun 75. maddesiyle *"Görev ve yargı çevresinin belirlenmesi, soruşturma ve kovuşturma usulü"* şeklinde değiştirilmiştir. Böylece, tek bir maddede hem Terörle Mücadele

Kanunu kapsamına giren suçlar hakkında yargılamanın yürütüleceği görev ve yargı çevresinin belirlenmesine ilişkin kurallar, hem de soruşturma ve kovuşturmayla ilişkin kurallar yer almaktadır.

2. 6352 Sayılı Kanunu'nun 105.maddesinin 6.fıkrası ile 5271 Sayılı CMK md.250, 251 ve 252 yürürlükten kaldırılmıştır. Böylece, daha önce Özel Yetkili Mahkemeler (ÖYM) olarak adlandırılan mahkemeler kaldırılmış ve yerine 3713 Sayılı TMK'da yapılan değişiklik ile Bölge Ağır Ceza Mahkemeleri kurulmuştur. Bu değişiklik ile özel yetkili mahkemelerin tamamen ortadan kaldırıldığı anlaşılmamalıdır. Eski Özel Yetkili Mahkemeler, Adalet Bakanlığı'nın teklifi üzerine Hakim ve Savcılar Yüksek Kurulunca yargı çevresi birden çok ili kapsayacak şekilde belirlenecek ağır ceza mahkemeleriydi (*Mülga: CMK md.250/1*). 6352 sayılı kanun ile bu yetki, Terörle Mücadele Kanunu'nun 10.maddesinde yapılan değişiklikle özel yetki sıfatı kaldırılmış ağır ceza mahkemelerine tanınmıştır. Yeni düzenleme ile de, eskisinde olduğu gibi Adalet Bakanı'nın teklifi üzerine Hakim ve Savcılar Yüksek Kurulunca yargı çevresi birden çok ili kapsayacak şekilde belirlenecek ağır ceza mahkemeleri görevli olacaktır. Bu itibarla, görevlendirme bakımından – *Bir mahkeme adı olarak ÖYM adının kaldırılması dışında*– değişiklik öncesi ve sonrası arasında pek bir fark bulunmamaktadır.

3. 6352 Sayılı Kanunu'nun 75.maddesi ile anayasa ve devletin güvenliğine karşı işlenen suçlar hakkında görev sırasında veya görev dolayısıyla işlenmiş olsa bile Cumhuriyet savcılarınca doğrudan soruşturma yapılacağı öngörülmüştür. Bu düzenlemenin de mülga CMK md.251/1'den farkı yoktur. Zira, mülga CMK md.251/1'de de, "*bu suçlar görev sırasında veya görevden dolayı işlenmiş olsa bile Cumhuriyet savcılarınca doğrudan soruşturma yapılır.*" şeklindeki düzenleme ile Cumhuriyet savcılarının doğrudan soruşturma yapabileceği öngörülmüştü.

4. 6352 Sayılı Kanun ile memurlar hakkında özel yetkili savcılarla soruşturma yapılmasının önüne geçildiği söylenebilir. Zira, mülga CMK md.250/3'de, maddenin birinci fıkrası kapsamında olan suçları işleyen kişilerin "*sıfat veya memuriyetleri ne olursa olsun*" CMK ile görevlendirilmiş ağır ceza mahkemelerinde yargılanmaları öngörülmüştü. 6352 Sayılı Kanunu'nun 105.maddesinin 6.fıkrası ile CMK md.250 yürürlükten kaldırıldığı ve 3713 Sayılı Terörle Mücadele Kanunu'nun 10.maddesine de memurların özel yetkili savcılar tarafından soruşturulmasına ilişkin hüküm eklenmediği için memurlar hakkında 4483 Sayılı Memurlar ve Diğer Kamu Görevlilerinin Yargılanması Hakkında Kanunu'nun öngördüğü koşullar çerçevesinde soruşturma ve kovuşturma yapılacaktır.

5. Anayasa Mahkemesi ve Yargıtay'ın yargılayacağı kişilere ilişkin hükümler ile askeri mahkemelerin görevlerine ilişkin hükümlerin ise, bu düzenlemenin dışında kalacağına ilişkin hüküm de, mülga CMK md.250/3'de yer alan düzenlemenin tekrarıdır.

6. 6352 Sayılı Kanun ile getirilen yeni bir düzenleme de, kamuoyunda "*özgürlükler hakimi*" olarak bilinen kurumdur. TMK md.10/3(c)'de, yürütülen soruşturmalarda hakim tarafından verilmesi gerekli kararları almak, bu kararlara karşı yapılan itirazları incelemek ve

sadece bu işlere bakmak üzere yeteri kadar hakim görevlendirileceği düzenlenmiştir. Aslında bu düzenleme, hakimin tarafsızlığını ve uzmanlaşmasını sağlaması bakımından önemlidir. Ancak, bu yenilikle birlikte bir anda özgürlüklerin korunması için çabalayan hakimlerin ortaya çıkmasını düşünmek gerçekçi olmayacaktır. Bu halde, kanaatimizce “özgürlükler hakimi” olarak adlandırılan bu hakimlere, insan haklarının korunması ve geliştirilmesi konusunda uzmanlaşmalarını sağlayacak nitelikte bir eğitim verilmesi ve sonrasında bu kurumun uygulanmaya başlanması daha faydalı olacaktır. Halihazırda hukuk sistemimizde, soruşturma evresinde Sulh Ceza Hakimi tarafından verilen kararlar, Almanya’da ‘*soruşturma hakimi*’ (Ermittlungsrichter) tarafından verilmektedir. Ancak, Alman doktrininde soruşturma hakiminin talep edilen koruma tedbirinin *amaca uygunluğu* kontrol etmediği yalnızca *hukuka uygunluğu* kontrol ettiği (Alm. CMK md.163/3) kabul edilmektedir¹.

7. TMK md.10/3/(ç)’de yer alan gözaltı süresinin yirmi dört saatten kırk sekiz saate çıkarılmasına ilişkin hüküm ise, yeni bir düzenleme değildir. Zira, mülga CMK md.251/5’de, 250.madde kapsamına giren suçlarda yakalanan kişiler için kırk sekiz saat göz altı süresinin uygulanacağı düzenlenmişti. Bu itibarla, 6352 Sayılı Kanun ile gözaltı süresinde bir değişiklik öngörülmemiştir.

8. TMK md.10/3/(d)’de yer alan soruşturmanın amacı tehlikeye düşebilecek ise yakalanan veya gözaltına alınan veya gözaltı süresi uzatılan kişinin durumu hakkında Cumhuriyet savcısının emriyle sadece bir yakınına bilgi verileceğine ilişkin hüküm, değişiklikten önceki TMK md.10/1/(a) ‘nın tekrarıdır. Kanaatimizce, bu hüküm soruşturmanın amacının tehlikeye düşmemesi açısından önemli ise de, yakına bilgi verilmesi gecikmeksizin derhal yerine getirilmelidir.

9. TMK md.10/3/(e)’de önemli bir değişiklik yapılmıştır. Buna göre, gözaltındaki şüphelinin yalnızca bir müdafiden yardım alabileceğine ilişkin sınır ortadan kalkmıştır. Önceki düzenlemede, şüphelinin gözaltı süresince yalnızca bir müdafiden yararlanacağı düzenlenmişse de, TMK md.10’da böyle bir kısıtlama yer almadığı için artık şüpheli birden fazla müdafiden faydalanabilecektir. Şüphelinin müdafii ile görüşme hakkının yirmi dört saat olarak sınırlandırılmasına ilişkin hüküm de ise değişiklik yapılmamıştır.

10. TMK md.10/3/(f)’de, önceki düzenlemede yer almayan kolluk görevlilerine ilişkin yeni bir hükme yer verilmiştir. Buna göre, kolluk görevlilerinin ifadesine başvurulması gerektiği hallerde çıkarılan davetiye veya çağrı kağıdı, kolluk görevlisinin iş adresine tebliğ edilecek ve bu kişilere ait ifade ve duruşma tutanaklarında adres olarak iş yeri adresleri gösterilecektir. Görüldüğü gibi bu düzenleme ile kolluk görevlilerinin özel yaşam alanlarının korunması ve ikamet adreslerine erişimin engellenmesinin sağlanması amaçlanmıştır.

11. TMK md.10/3/(g)’de yer alan hüküm, mülga CMK md.252/1/(c)’de yer alan mahkemenin güvenliğinin sağlanması bakımından duruşmanın başka bir yerde yapılmasına

¹ HAKERİ, Hakan, Ceza Muhakemesi Hukuku, Ankara, 2012, s.213.

ilişkin takdir yetkisine sahip olduğunu öngören düzenleme ile aynıdır. Bu hükmün uygulanması açısından sıkıntı doğurabilecek husus, duruşmanın ulaşım bakımından zor olan bir yerde yapılmasına karar verilmesi halinde duruşmanın aleni olması ilkesinin koşullar gereği ihlal edilmesi olasılığıdır.

12. TMK md.10/3/(ğ)'de, açılan davalara adli tatilde de bakılacağı öngörülmüştür. Bu hüküm, mülga CMK md.252/1/(a)'da yer alan düzenleme ile aynıdır.

13. Müdafinin dosya incelemesinin soruşturmanın amacını tehlikeye düşürdüğü hallerde bu hakkın kısıtlanmasına ilişkin eski TMK md.10/1(d) hükmü, yeni düzenlemede yer almadığından CMK md.153'de yer alan kısıtlılık kararına ilişkin genel düzenleme, bu suçlar bakımından da uygulanacaktır.

14. 6352 Sayılı Kanun ile yapılan değişiklikler arasında çok önemli ve neticeleri bakımından olumlu etkilere doğurabilecek bir gelişme vardır. Eski TMK md.10/1/(e)'de yer alan hükmün TMK md.10'nun yeni halinde yer almaması, müdafinin bakımından önemli bir gelişmedir. Eski hükme göre, kural müdafinin soruşturmaya ilişkin belgelerinin incelenmemesi iken istisnai olarak müdafinin örgütsel amaçlı haberleştiğine ilişkin belge elde edilirse bu belgeler hakim tarafından incelenebilmekteydi. Bu düzenlemenin TMK md.10'nun değişiklikten sonraki halinde yer almaması, avukatlık mesleğinin bağımsızlığının korunması ve savunma hakkının kısıtlanmaması açısından önemli bir yeniliktir.

15. TMK md.10/3(h) ise, eski TMK md.10/1/(f)'nin ile aynıdır. Buna göre, Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 135.maddesinin altıncı fıkrasının (a) bendinin (8) numaralı alt bendindeki, 139. maddesinin yedinci fıkrasının (a) bendinin (2) numaralı alt bendindeki ve 140.maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinin (5) numaralı alt bendindeki istisnalar uygulanmayacaktır. Bu halde, TCK md.220'de düzenlenen suç işlemek amacıyla örgüt kurma suçunun tüm fıkraları bakımından maddede yer alan koruma tedbirleri uygulanabilecektir.

16. 6352 Sayılı Kanun ile özel yetkileri kaldırılmış ağır ceza mahkemelerinde görülecek suçların kapsamında ise bir değişiklik yoktur. Yeni TMK md.10/4, mülga CMK md.250/1'in tekrarıdır. Buna göre;

- a. Örgüt faaliyeti çerçevesinde işlenen uyuşturucu ve uyarıcı madde imal ve ticareti suçu veya suçtan kaynaklanan malvarlığı değerini aklama suçu,
- b. Haksız ekonomik çıkar sağlamak amacıyla kurulmuş bir örgütün faaliyeti çerçevesinde cebir ve tehdit uygulanarak işlenen suçlar,
- c. İkinci Kitap Dördüncü Kısımın Dört, Beş, Altı ve Yedinci Bölümünde tanımlanan suçlar (305, 318, 319, 323, 324, 325 ve 332 nci maddeler hariç),

suçlarına daha evvel Özel Yetkili Mahkemeler bakarken bu kanunun yürürlüğe girmesinden sonra, özel yetkileri kaldırılmış ağır ceza mahkemeleri bakacaktır. Ancak, TMK md.10'da yer alan ve sınırlı sayıda sayılan suçlardan örgüt faaliyeti çevresinde işlenen uyuşturucu ve uyarıcı imal ve ticareti suçu, suçtan kaynaklanan malvarlığı değerlerini aklama suçu ve haksız

ekonomik çıkar sağlamak amacıyla kurulmuş bir örgütün faaliyeti çerçevesinde cebir ve tehdit uygulanarak işlenen suçlarının Terörle Mücadele Kanunu md.10'da öngörülen özel yetkileri kaldırılmış ağır ceza mahkemelerinde görülmesi anlaşılabilir değildir. Zira, Terörle Mücadele Kanunu kapsamına giren suçların tanımı, TMK md.3'de yapılmış ve bu suçların, 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 302, 307, 309, 311, 312, 313, 314, 315 ve 320.maddeleri ile 310.maddesinin birinci fıkrasında yazılı suçlar olduğu öngörülmüştür. Bu itibarla, TMK md.10/4'de yer alan ilk iki suçun bu kanun kapsamına alınarak yargılanma yapılmasının öngörülmesi, anlaşılabilir değildir. Kanaatimizce bu hüküm, özel yetkileri kaldırılmış ağır ceza mahkemelerinde görülecek suçların kapsamında bir değişiklik yapılmayarak mahkemenin aynı yetkilerinin devam ettirilmesinin istendiğini göstermektedir.

17. Bu kanun kapsamındaki suçlarda tutukluluk süresinin uygulanması bakımından da değişiklik yapılmamıştır. Mülga CMK md.252/2'de olduğu gibi ikinci kitap dördüncü kısmın dört, beş, altı ve yedinci bölümünde tanımlanan suçlar (305, 318, 319, 323, 324, 325 ve 332 nci maddeler hariç) için CMK'da öngörülen tutuklama süresi iki kat olarak uygulanacaktır (*Yeni TMK md.10/5*).

18. TMK md.10/6'da yer alan düzenleme ise, mülga CMK md.250/4'deki hüküm ile birebir aynıdır. Buna göre, eskiden de olduğu gibi çocuklar, bu madde hükümleri uyarınca kurulan mahkemelerde yargılanamayacak; bu mahkemelere özgü soruşturma ve kovuşturma hükümleri çocuklar bakımından uygulanamayacaktır.

19. 6352 Sayılı Kanun md.105/2 uyarınca, 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu md. 6/5, md.9 ve md.13 yürürlükten kaldırılmıştır. TMK md.6/5'de yer alan terör örgütünün faaliyeti çerçevesinde suç işlemeye alenen teşvik, işlenmiş olan suçları ve suçlularını övme veya terör örgütünün propagandasını içeren süreli yayınların durdurulmasına ilişkin hüküm yürürlükten kaldırıldığı için yayım tarihinden sonra madde yer alan nitelikteki yayınların durdurulması bu kanun kapsamında mümkün olmayacaktır. TMK md.9, CMK md.250 yürürlükten kaldırıldığı ve bu maddenin tel başına anlamı olmayacağı için yürürlükten kaldırılmıştır. Zira, bu maddede, TMK kapsamındaki suçlardan dolayı CMK md.250'de belirtilen ağır ceza mahkemelerinin görevli olduğu düzenlenmişti. TMK md.13'ün yürürlükten kaldırılmasının önemli sonuçları vardır. Zira, md.13'de, TMK kapsamına giren suçlarla ilgili olarak Ceza Muhakemesi Kanununun 231.maddesine göre hükmün açıklanmasının geri bırakılması kararı verilemeyeceği; verilen hapis cezasının seçenek yaptırımlara çevrilemeyeceği ve ertelene-meyeceği ve bu hükümlerin çocuklar hakkında uygulanamayacağı düzenlenmişti. Hükmün açıklanmasının geri bırakılması, muhakemeye ilişkin bir kurum olduğu için bu hüküm derhal uygulanacak ve TMK kapsamındaki suçlar bakımından hükmün açıklanmasının geri bırakılması kararı ve erteleme kararı verilebilecektir.

III. 5187 Sayılı Basın Kanunu Açısından:

1. 6352 Sayılı Kanunu'nun 77 ve 78. maddeleri ile Basın Kanunu'nda değişiklik yapılmıştır. Bu kanun ile Basın Kanunu'nun 26.maddesinde "*dava süreleri*" ile ilgili değişiklik

yapılmıştır. 9/6/2004 tarihli ve 5187 sayılı Basın Kanununun 26.maddesinin birinci fıkrasına “ceza davalarının” ibaresinden sonra gelmek üzere “bir muhakeme şartı olarak,” ibaresi eklenmiş, fıkra da yer alan “iki ay” ibaresi “dört ay”, “dört ay” ibaresi “altı ay” ve maddenin altıncı fıkrasında yer alan “iki ayı” ibaresi “dört ayı” şeklinde değiştirilmiştir. Bu değişiklik ile dava süreleri daha uzun olarak öngörülmüş ve bu sürelerin muhakeme şartı olduğu, bu sürelerin geçmesi ceza muhakemesi engeli olacağı için ceza muhakemesinin yapılamayacağı düzenlenmiştir.

2. 6352 Sayılı Kanun ile Basın Kanunu’na geçici madde eklenmiştir. Buna göre, 31/12/2011 tarihine kadar mahkemeler, yetkili mülki idari amirlikleri ve diğer makamlarla basılı yayınlarla ilgili olarak verilmiş toplatma, yasaklama, dağıtım ve satışın engellenmesi kararları, bu kanunun yayımı tarihinden itibaren altı ay içinde, yetkili ve görevli mahkemeden bu yasaklılığın devamı niteliğinde bir karar alınmamış olması durumunda kendiliğinden hükümsüz hale gelir. Bu tür kararlarla ilgili mevcut bilgi ve deliller kolluk tarafından iki ay içinde yetkili Cumhuriyet başsavcılığına iletilir. Mahkemelerce, bu yönde alınmış olan kararların bir örneği İçişleri Bakanlığına gönderilir. Bu halde, toplatma, yasaklama veya satışın engellenmesi kararı verilmiş basılı yayınlarla ilgili olarak yayım tarihinden itibaren altı ay içinde bu yasaklılığın devamı niteliğinde karar verilmezse bu karar hükümsüz hale gelecektir.

IV. 5237 Sayılı Türk Ceza Kanunu Açısından:

6352 Sayılı Kanun ile Türk Ceza Kanunu’nda yapılan değişikliklerde genel olarak ceza miktarının artırıldığı ve suçun nitelikli haline “*hukuka aykırılık*” ibaresinin eklendiği görülmektedir. Şöyle ki;

1. TCK md.132’de düzenlenen “*haberleşmenin gizliliğini ihlal*” suçunda ve cezasında değişiklik yapılmıştır. Bu suça yönelik verilecek ceza miktarı artırılmış ve maddenin 4.fıkrası da yürürlükten kaldırılmıştır. Dikkat edilmesi gereken diğer bir değişiklik ise, maddenin 3.fıkrasında yapılmıştır. Buna göre, haberleşmelerin içeriğini diğer tarafın rızası olmaksızın ifşa etme suçunun kanuni tanımına “hukuka aykırılık” unsuru eklenerek özel hukuka aykırılık hali öngörülmüştür. Böylece, hukuka aykırılık suçun kanuni tanıma uygun olması için aranan bir unsur olmuştur. Kanaatimce, bu özel hukuka aykırılık halinin maddenin 1.fıkrasında da yer alması gerekirdi, böylece madde bütününde hukuka aykırılık suçun kanuni unsurlarından birisi olurdu.

2. TCK md.133’de düzenlenen “*kişiler arasındaki konuşmaların dinlenmesi ve kayda alınması*” suçunda ve cezasında değişiklik yapılmıştır. Bu suça yönelik verilecek ceza miktarı artırılmış ve maddenin 3.fıkrasında değişiklik yapılmıştır. Kanunu’nun 3.fıkrasında; kişiler arasındaki aleni olmayan konuşmaların kaydedilmesi suretiyle elde edilen verileri hukuka aykırı olarak ifşa edilmesi, daha ağır cezayı gerektiren nitelikli hal olarak düzenlenmiştir. Kanun maddesinin eski halinde yer alan bilgilerden yarar sağlamak, başkalarına vermek veya diğer kişilerin bilgi edinmelerini temin etmek yerine verileri hukuka aykırı olarak ifşa etmek

suç teşkil eden fiil olarak düzenlenmiştir. Bu haliyle verilerin ifşa edilmesi suç olmayacak verilerin hukuka aykırı olarak ifşa edilmesi suç olacaktır.

3. TCK md.134'de düzenlenen “*özel hayatın gizliliğini ihlal*” suçunda ve cezasında değişiklik yapılmıştır. Bu suçun ceza miktarında artırım ve maddenin 2.fikrasında değişiklik yapılmıştır. Bu suçun da nitelikli haline “hukuka aykırılık” unsuru eklenmiş ve hukuka aykırılık, kanuni unsur halini almıştır.

4. TCK md.142/1/(f) bendi yürürlükten kaldırılmıştır. Eski düzenlemesinde, hırsızlık suçunun elektrik enerjisi hakkında işlenmesi, nitelikli hal olarak öngörülmüştü. 6352 sayılı Kanun ile elektrik enerjisi hakkında hırsızlık suçu, bu madde kapsamında ortadan kalkmıştır. Aynı maddenin 3.fikrasında ise, suçun, sıvı veya gaz halindeki enerji hakkında ve bunların nakline, işlenmesine veya depolanmasına ait tesislerde işlenmesi halinde verilecek ceza miktarı artırılmıştır. Bu fiilin örgüt faaliyeti çerçevesinde işlenmesi halinde ise, cezanın yarı oranında artırılacağı düzenlenmiştir.

5. TCK md.163'e eklenen fıkra ile abonelik esasına göre yararlanılabilen elektrik enerjisinin, suyun veya doğal gazın sahibinin rızası olmaksızın ve tüketim miktarının belirlenmesini engelleyecek şekilde tüketilmesi, “karşılıksız yararlanma” suçunun daha ağır cezayı gerektiren nitelikli hali olarak düzenlenmiştir.

6. TCK md.168/1'de yapılan değişiklik ile “*karşılıksız yararlanma*” suçu etkin pişmanlık hükümlerinin uygulanabileceği suçlar arasından çıkarılmıştır. Ancak maddenin son fıkrasına karşılıksız yararlanma suçuna özel bir hüküm getirilmiştir. Buna göre, karşılıksız yararlanma suçunda, fail, azmettiren veya yardım edenin pişmanlık göstererek mağdurun, kamunun veya özel hukuk tüzel kişisinin uğradığı zararı, soruşturma tamamlanmadan önce tamamen tazmin etmesi halinde kamu davası açılmaz; zararın hüküm verilinceye kadar tamamen tazmin edilmesi halinde ise, verilecek ceza üçte birine kadar indirilir. Ancak kişi, bu fıkra hükmünden iki defadan fazla yararlanamaz. Böylece, karşılıksız yararlanma suçunda, etkin pişmanlık açısından daha genişletici bir düzenleme öngörülmüştür. Zira, değişiklikten önceki halinde olduğu gibi 1.fıkra içerisinde yer alsa idi, kamu davası açılabilir ve cezada indirim yapılabilecekti.

7. TCK md.220/6,7'de yapılan değişiklikle eski düzenlemede olduğu gibi gerçek içtima kuralının uygulanacağı ancak örgüt üyeliğinden verilecek cezada indirim yapılabilmesi konusunda hakime takdir yetkisi tanınmıştır.

8. TCK md.250/1'de değişiklik yapılmış ve maddeye yeni bir fıkra eklenmiştir. Maddenin 1.fikrasına, kamu görevlisinin haksız tutum ve davranışları karşısında, kişinin haklı bir işinin gereği gibi, hiç veya en azından vaktinde görülmeyeceği endişesiyle, kendisini mecbur hissederek, kamu görevlisine veya yönlendireceği kişiye menfaat temin etmiş olması halinde, icbarın varlığının varlığının kabul edileceği cümlesi eklenmiştir. Eklenen bu fıkra ile doktrinde tanımlanan “icbar” kelimesinin kanuni tanımı yapılmıştır. Aynı maddeye yeni bir fıkra

eklenmiş ve irtikap edilen menfaatin değeri ve mağdurun ekonomik durumu göz önünde bulundurularak cezanın indirilebileceği hükmü getirilmiştir. Kanaatimce, son fıkra irtikap ile korunan hukuki menfaat göz önüne alındığında yerinde bir düzenleme değildir. Örneğin; hırsızlık suçunda da malın değerinin az olması halinde cezada indirim yapılacağı düzenlenmiştir. Ancak hırsızlık suçu, malvarlığına karşı bir suç iken irtikap suçu kamu idaresi ve güvenliğine karşı işlenen bir suçtur. Bu nedenle de, mağdurun ekonomik durumunun kötü olması veya irtikap edilen menfaatin değerinin azlığı cezada indirim yapılmasını sağlamamalıdır.

9. TCK md.252’de yer alan rüşvet suçunda yapılan değişikliklerle suç adeta yeniden ihdas edilmiş, önemli değişiklikler ve eklemeler yapılmıştır. TCK md.252/1’e göre, görevinin ifasıyla ilgili bir işi yapması veya yapmaması için, doğrudan veya aracılar vasıtasıyla, bir kamu görevlisine veya göstereceği bir başka kişiye menfaat sağlamak fiili suç olarak düzenlenmiştir. Önceki düzenlemeye göre ise, rüşvet alan kamu görevlisi cezalandırılmakta ve rüşvet veren kişinin de alan kişi gibi cezalandırılmaktaydı. Bu düzenlemede ise, ters yönde bir değişiklik yapılmış; menfaat sağlayan yani rüşvet veren kişinin fiili suç olarak düzenlenmiş ardından rüşvet alan kamu görevlisinin de aynı şekilde cezalandırılacağı öngörülmüştür. Kanaatimizce, ikinci fıkra ile birinci fıkranın yer değiştirmesi kanun sistematğine daha uygun olurdu. Zira, kamu idaresi ve güvenilirliğine karşı işlenen suçlar bölümünde yer alan tüm suçlar, öncelikle kamu görevlisinin fail olduğu suçlardır. Bu itibarla, öncelikle rüşvet alarak kendisine menfaat sağlayan kamu görevlisinin cezalandırılmasını öngören suçu içeren maddenin, sonrasında rüşvet veren kişiye yönelik cezalandırma içeren maddenin yer alması gerekirdi. Suçun temel şekline ilişkin cezanın miktarında ise değişiklik öngörülmemiştir. Rüşvet suçunda etkin pişmanlık hükümlerini düzenleyen TCK md.254/1,2,3’de de değişiklik yapılmıştır. Burada, dikkat çekici değişiklik, 2.fıkroda yapılmıştır. Eski düzenlemede, rüşvet veren kimsenin etkin pişmanlık hallerinden faydalanması halinde, verdiği rüşvetin kamu görevlisinden alınarak kendisine iade edilmesine ilişkin bir hüküm yer almaktaydı. Bu düzenleme ile rüşvet veren kimsenin yakalanacağını anlayarak yetkili mercilere haber vermesi durumunda, zarar etmeyeceği, verdiği rüşvetin kendisine iade edileceği hüküm altına alınarak bir anlamda rüşvet veren kişiye teminat sağlanmıştı. Ancak değişiklik ile bu cümle maddeden çıkarılmıştır.

10. TCK md.255’de de, madde başlığı ile beraber değişiklik yapılmıştır. Değişiklikten önce “yetkili olmadığı bir iş için yarar sağlama” madde başlığı iken değişiklikle beraber “nüfuz ticareti” başlığını almıştır. Suçun maddi unsurunda ve manevi unsurunda önemli değişiklikler yapılmış adeta farklı bir suç ihdas edilmiştir. Değişiklikten önceki halinde, yetkisinde olmayan bir işi yapabileceği konusunda kanaat uyandıran kamu görevlisi cezalandırılmaktaydı. Yeni halinde ise, kamu görevlisinin üzerinde nüfuz sahibi olması sebebiyle menfaat temin etmesi, suç teşkil eden fiil olarak öngörülmüştür.

11. TCK md.277’de yer alan “*yargı görevi yaparı etkileme*” suçunun madde başlığı, “*yargı görevi yaparı, bilirkişi veya tanığı etkilemeye teşebbüs*” olarak değiştirilmiştir. Bu maddenin son fıkrasına, 1. fıkradaki suçu oluşturan fiilin başka bir suçu da oluşturması halinde, fikri içtima hükümlerine göre verilecek cezanın yarısına kadar artırılacağına ilişkin hüküm

eklenmiştir. Buna göre, hangi suç daha ağır cezayı gerektiriyorsa o cezadan hüküm kurulacak ancak ceza yarısına kadar artırılacaktır.

12. TCK md.278’de yer alan “*suçu bildirmeme*” suçuna eski düzenlemede yer almayan bir hüküm eklenmiştir. Buna göre, tanıklıktan çekinebilecek olan kişiler bakımından cezaya hükmolunmayacak; ancak, suçu önleme yükümlülüğünün varlığı dolayısıyla ceza sorumluluğuna ilişkin hükümler saklı kalacaktır. Bu hüküm ile “suçluyu kayırma” suçu ve “suçu bildirmeme” suçları arasında uyum sağlanmıştır. Zira, yakını olan suçlu yakalanmasın diye onu saklayan bir kimseye ceza verilmezken evleviyetle yakının işlediği suçu yetkili mercilere bildirmeyen kişiye de ceza verilmemelidir.

13. TCK md.285’de düzenlenen “*gizliliğin ihlali*” suçunda da bir kısım değişiklikler yapılmıştır. Buna göre, ilk fıkradaki önemli değişiklik, suçun oluşabilmesi için masumiyet karinesinin ihlali ve maddi gerçeğin ortaya çıkarılmasını engelleyeme yönelik davranışların olmasının aranmasıdır. Eskisine göre suçun oluşmasının daha zor olduğu görülmektedir. Maddeye eklenen son fıkra ise gereksizdir. Maddeye, soruşturma ve kovuşturma işlemlerinin haber verme sınırları aşılmaksızın haber konusu yapılması suç oluşturmayacağına ilişkin hüküm eklenmiştir. Bu sınır ve diğer bir kısım kriterler, zaten basın hukukunda kabul edildiği için ayrıca bu maddeye eklenmesi gereksiz olacaktır.

14. TCK md.288’de yer alan “*adil yargulamayı etkilemeye teşebbüs*” suçunda verilecek ceza miktarında değişiklik yapılmış, eski düzenlemede hapis cezası öngörülürken yeni düzenleme ile yalnızca adli para cezasına hükmedilmesi öngörülmüştür.

6352 Sayılı Kanun md.105/5 uyarınca, 5237 Sayılı TCK md.141/2 ve md.257/3 yürürlükten kaldırılmıştır. Yürürlükten kaldırılan bu maddelere ilişkin açıklamalara ilgili olduğu bölümde yer verilmesi sebebiyle bu kısımda tekrar olmaması için yer verilmemiştir.

V. 5252 Sayılı Türk Ceza Kanunu’nun Yürürlük Uygulama Şekli Hakkında Kanun Açısından:

4/11/2004 tarihli ve 5252 sayılı Türk Ceza Kanununun Yürürlük ve Uygulama Şekli Hakkında Kanunun 7. maddesinin dördüncü fıkrasında yer alan “Cumhuriyet savcısı” ibaresi “mülki amir” şeklinde değiştirilmiştir. Bu madde hükmüne göre, idari para cezası vermeye yetkili olan makam savcılık değil mülki amir olacaktır.

VI. 5271 Sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu Açısından:

6352 Sayılı Kanun ile 5271 Sayılı CMK’da yapılan en önemli değişiklik, md.250,251 ve 252’nin yürürlükten kaldırılmasıdır. Bunun dışında yapılan değişiklikler şöyledir:

1. Uygulamada, dava dosyalarına ilişkin tüm kayıtların UYAP ile yapılmasından dolayı kanunda da buna ilişkin bir düzenleme getirilmiştir. 6325 sayılı kanun ile “*Elektronik İşlemler*”

madde başlığı ile CMK md.38/A maddesi eklenmiş ve bu maddede UYAP ve fiziki dosyalarla ilgili kurallara yer verilmiştir.

2. 6325 Sayılı Kanun ile yapılan en önemli değişikliklerden birisi, CMK md.100/4’de yer almaktadır. Değişiklikten önce sadece adli para cezasını gerektiren veya üst sınırı bir yıl olan hapis cezalarında tutuklama kararı verilemezdi. Bu değişiklik ile üst sınırı iki yıldan fazla olmayan suçlarda tutuklama kararının verilemeyeceği öngörülmüştür.

3. 6352 Sayılı Kanun ile CMK md.101/2’de de değişiklik yapılmıştır. Buna göre, *“Tutuklamaya, tutuklamanın devamına veya bu husustaki bir tahliye isteminin reddine ilişkin kararlarda; kuvvetli suç şüphesini, tutuklama nedenlerinin varlığını, tutuklama tedbirinin ölçülü olduğunu gösteren deliller somut olgularla gerekçelendirilerek açıkça gösterilir.”* şeklindeki hüküm ile tutuklama kararının soyut değil somut olgular ile gerekçelendirilmesi gerektiği düzenlenmiştir. Esasen, bu değişiklik basmakalıp sözcüklerle tutuklama, tutukluğun devamı kararların verilmesini engelleme amacı ile yapılmıştır. Ancak, bu değişiklik yapılmasaydı da değişiklikten önceki halinde de kararda hukuki ve fiili nedenler ile gerekçelerinin gösterilmesi gerekliliği arandığı için zaten gerekçeleri gösterilmek zorundaydı. Ne var ki; hukuki ve fiili nedenler ile gerekçeleri, kanundaki basmakalıp sözlerin tekrarıydı. Yeni düzenlemenin uygulanabilmesi halinde kararda açıkça; kuvvetli suç şüphesi, tutuklama nedenlerinin varlığı ve tutuklama tedbirinin ölçülü olduğuna ilişkin somut olgularla gerekçelendirme yer alacaktır.

4. 6352 Sayılı Kanun ile adli kontrol koruma tedbirinin uygulanmasına ilişkin önemli değişiklikler yapılmıştır. Buna göre, artık adli kontrolün uygulanması için üst sınırı üç yıl veya daha az hapis cezasını gerektiren bir suç olması aranmayacak; tutuklama sebeplerinin varlığı halinde her suç için adli kontrol tedbiri uygulanabilecektir. CMK md.109/3’e de, üç yükümlülük türü daha eklenmiştir. Buna göre, konutunu terk etmemek, belirli bir yerleşim bölgesini terk etmemek, belirlenen yer veya bölgelere gitmemek gibi yükümlükler de adli kontrol tedbiri olarak uygulanabilecektir. Tutuklama ve adli kontrole ilişkin değişiklikler göz önüne alındığında, özgürlüklerin korunmasına yönelik olumlu gelişmeler olduğu söylenebilir.

5. Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısının itiraz yetkisini düzenleyen CMK md.308’e iki fıkra eklenmiştir. Buna göre, itiraz üzerine dosya, kararına itiraz edilen daireye gönderilir. Daire, mümkün olan en kısa sürede itirazı inceler ve yerinde görürse kararını düzeltir; görmezse dosyayı Yargıtay Ceza Genel Kuruluna gönderir. Kanaatimizce bu düzenleme, yerinde olmakla birlikte müdafie de bu aşamada savunmasını yapma imkanının tanınmaması yönü ile eksik kalmıştır.

6. Yargılama giderlerine ilişkin düzenlemenin yer aldığı CMK md.324/4’e devlete ait yargılama giderlerinin 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanununun 106.maddesindeki terkin edilmesi gereken tutarlardan az olması halinde, giderin Devlet Hazinesine yüklenmesine ilişkin cümle eklenmiştir.

VII. 5320 Sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun Yürürlük ve Uygulama Şekli Hakkında Kanun Açısından:

5320 Sayılı Kanunu'nun geçici maddesine CMK md.308'de yapılan değişikliğin uygulanmasına ilişkin bir düzenleme eklenmiştir. Buna göre, CMK md.308'de yapılan değişiklikler, bu Kanunun yayımı tarihinde Yargıtay Ceza Genel Kurulu'nda bulunan ve henüz karara bağlanmamış dosyalar hakkında da uygulanır.

VIII. 6352 Sayılı Kanunu'nun Geçici Maddeleri:

1. Geçici md.1

6352 Sayılı Kanunu'nun geçici 1.maddesinde, basın ve yayın yolu ile işlenen suçlardan dolayı dava ve cezaların ertelenmesi düzenlenmiştir. Basın ve yayın yolu ile işlenen suç, temel şekli ile sadece adli para cezasını veya üst sınırı 5 yıldan fazla olmayan hapis cezasını gerektiriyorsa;

- a. Soruşturma evresinde, kamu davasının açılmasının ertelenmesine,
- b. Kovuşturma evresinde, kovuşturmanın ertelenmesine,
- c. Kesinleşmiş olan mahkumiyet hükmünün infazının ertelenmesine,

karar verilir.

Bu kurumun, hapis cezasının ertelenmesi veya hükmün açıklanmasının geri bırakılması kurumları ile karıştırılmaması gerekir. Kanunu'nun bu geçici maddesi, 31.12.2011 tarihine kadar basın veya yayın yolu ile işlenen suçlara uygulanması gereken "özel erteleme" kurumunu düzenlemektedir. Bu itibarla, geçici 1.maddedeki şartları ihtiva eden suça yönelik öncelikle bu maddede öngörülen ertelemenin uygulanması gerekir. Zira, kanun metninde karar verilebilir şeklinde bir takdir yetkisi öngörülmemiştir. Zaten geç.md.1/5'de de, 1.fıkra kapsamındaki suçtan dolayı hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına ilişkin karar verilmiş olsa dahi, bu madde hükümlerinin uygulanacağı düzenlenmiştir.

Geçici md.1/2'ye göre, hakkında erteleme kurumu uygulanmış kişi, 3 yıl boyunca 1.fıkra kapsamına giren bir suç işlememiş olması halinde soruşturma aşamasında kovuşturmaya yer olmadığı kararı, kovuşturma aşamasında ise düşme kararı verilecektir. Birinci fıkra kapsamında suç işlenmesinden, kesinleşmiş mahkumiyet hükmü verilmesi anlaşılmalıdır. Eğer, hakkında erteleme kurumu uygulanan kişi, 3 yıl içerisinde işlediği suçtan dolayı kesinleşmiş mahkumiyet hükmü alırsa soruşturma veya kovuşturmaya kaldığı yerden devam edilecektir.

Geçici md.1/8'de, kendine özgü bir erteleme kurumu olduğunu belirttiğimiz bu kurumun uygulanmasının TCK'da yer alan erteleme ve tekerrüre ilişkin kurumlar uygulanırken göz önüne alınmayacağı düzenlenmiş ve bu şekilde hakkında erteleme kurumu uygulanan kişiye yönelik koruma sağlanmıştır.

Bu maddenin uygulanmasında ortaya çıkabilecek bir sorun ise, 3 yıl boyunca kişinin geçici md.1/1 kapsamına giren bir suç işlediği ve kesinleşmiş mahkumiyet cezası aldığı nasıl belirleneceğidir. Kanaatimizce, bu durumda hakkında erteleme kurumu uygulanmış ve 3 yıl içerisinde tekrar aynı suçu işlemiş olan kimsenin yargılandığı mahkemenin mahkumiyet hükmü vermiş ve bu kararın da kesinleşmiş olması halinde, bir ara karar ile ertelenen suçtan dolayı soruşturma veya kovuşturmayaya devam olunmasına hükmetmesi gerekir. Ayrıca, geçici md.1/7'de de belirtildiği gibi bu madde hükümlerine göre verilen kamu davasının açılmasının, kovuşturmanın veya cezanın infazının ertelenmesi kararları, adli sicilde bunlara mahsus kaydedilen sistemden takip edilmelidir.

2. Geç.md.2

6352 Sayılı Kanunu'nun geçici 2.maddesinde, bu Kanunda yapılan değişiklikler karşısında; ilgili suçlardan dolayı açılan ve temyiz aşamasında bulunan dava dosyalarından Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığında bulunanlar, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınca; Yargıtay ilgili dairesinde bulunan dosyalar ise bu dairece, hükmü veren mahkemeye gönderileceği düzenlenmiştir. Örneğin; basın ve yayın yolu ile işlenmiş bir suçtan dolayı açılan dava, henüz kesinleşmemiş ve Yargıtay aşamasında ise, dosya hükmü veren mahkemeye gönderilecektir.

6352 Sayılı Kanun ile yapılan değişikliklerle, elektrik enerjisi hakkında işlenen hırsızlık suçunun nitelikli hırsızlık kapsamından çıkarılmış ve karşılıksız yararlanma suçu kapsamına alınmıştır. Geçici md.2/2'de ise, abonelik esasına göre yararlanılabilen elektrik enerjisinin, suyun ve doğal gazın sahibinin rızası olmaksızın ve tüketim miktarının belirlenmesini engelleyecek şekilde tüketilmesi dolayısıyla bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla hakkında hırsızlık suçundan dolayı kovuşturma yapılan veya kesinleşmiş olup olmadığına bakılmaksızın hakkında hüküm verilen kişinin, bu Kanun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren altı ay içinde, zararı tamamen tazmin etmesi halinde, hakkında cezaya hükümlenmeyeceği verilen cezanın tüm sonuçlarıyla ortadan kalkacağı düzenlenmiştir.

Geçici md.2/3'de, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla koşullu salıverilmelerine bir yıldan az süre kalan ve açık ceza infaz kurumunda bulunan iyi halli hükümlülerin talepleri halinde, cezalarının koşullu salıverilme tarihine kadar olan kısmının denetimli serbestlik tedbiri uygulanmak suretiyle infazına karar verilebileceği düzenlenmiştir. Bu değişiklik, 6352 sayılı kanun ile yapılan en önemli değişikliklerden biri olmasına rağmen madde metninde "karar verilebilir" dendiği için bu şartları taşıyan herkesin talep halinde salıverileceği anlaşılmamalıdır.

Geçici md.2/4'de, CMK md.250'nin yürürlükten kaldırılması ile halihazırda devam eden davaların hangi mahkemede görüleceği sorununa yönelik bir çözüm getirilmiştir. Buna

göre, halihazırda devam eden davalar, kesin hüküm verilinceye kadar CMK md.250 ile görevlendirilen mahkemelerde görülmeye devam olunacaktır. Ancak TMK md.10'nun kovuşturmayla ilişkin kuralları bu davalarda uygulanacaktır. Bu nedenle, TMK md.10/3/(g), halihazırdaki davalarda uygulanacaktır.

Geçici md.2/5'de, CMK md.251'e göre görevlendirilen savcıların TMK md.10'a göre görevlendirilecek savcılar göreve başlayıncaya kadar yürütmekte oldukları soruşturma dosyaları ile ilgili işlemleri yapmaya devam edecekleri düzenlemiştir.

Geçici md.2/6'da ise, 6352 Sayılı Kanun ile memurlar hakkında Terörle Mücadele Kanunu kapsamında soruşturma yapılabilmesine ilişkin bir düzenleme öngörülmediği için genel hükümler ve 4483 Sayılı Kanun uyarınca yapılacak yargılamalarda izin veya karar alınmasının yargılamayı nasıl etkileyeceği düzenlenmiştir. Buna göre, Terörle Mücadele Kanunu'nun 10 uncu maddesi kapsamına giren suçlarla ilgili olarak bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla açılmış olan davalarda, sanığın taşıdığı kamu görevlisi sıfatı dolayısıyla hakkında soruşturma yapılabilmesi için izin veya karar alınması gerektiğinden bahisle durma veya düşme kararı verilemeyeceği düzenlenmiştir.

Geçici md.2/7'e göre, mevzuattaki CMK md.250/1'e yapılan atıfların TMK md.10/1'de belirtilen ağır ceza mahkemelerine yapıldığı kabul edilecektir. Bu hüküm de, esasen özel yetkileri kaldırılan ağır ceza mahkemelerinin sadece düzenlendiği kanunun değiştiğini göstermektedir.

3. Geç.md.3

Geçici md.3/1'de, 12 Eylül 1980 tarihinden önce işlenmiş olan suçlardan dolayı lehe Kanun, 765 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun cezaların içtimasına ilişkin hükümleri uygulandıktan sonra ortaya çıkan sonuç ceza göz önünde bulundurularak belirlenir. Belirlenen bu ceza infaz bakımından lehe hükümler içeren kanuna göre infaz edilir. Bu hüküm ile 765 sayılı Kanun'un cezaların içtimasına ilişkin hükümlerinin yeni TCK ile birlikte uygulanması sağlanarak daha lehe olan cezaya hükmedilmesinin sağlanması amaçlanmıştır.

Geçici md.3/2'de, terör suçları, örgüt faaliyeti kapsamında işlenen suçlar ile cinsel dokunulmazlığa karşı işlenen suçlar hariç olmak üzere; kasıtlı suçlardan toplam üç yıl veya daha az hapis cezasına mahkum olanların, Taksirli suçlardan toplam beş yıl veya daha az süreyle hapis cezasına mahkum olanların, adli para cezasının infazı sürecinde tazyik hapsine tabi tutulanların cezalarının doğrudan açık ceza infaz kurumlarında yerine getirileceği düzenlenmiştir. Bu fıkra hükümleri 31.12.2017 tarihine kadar uygulanır. Bu hükmün, 6352 Sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden önce verilen ve yukarıda belirtilen şartları taşıyan cezalar hakkında uygulanacağı açık olmasına rağmen bu Kanun'un yürürlüğe girmesinden sonra verilecek cezalar bakımından uygulanıp uygulanamayacağı açık değildir. Kanaatimizce, bu hükmün 31.12.2017 tarihine kadar uygulanacağı öngörüldüğü için bu hüküm, 6352 Sayılı Kanun yürürlüğe girdiğinde verilmiş olan cezalar bakımından uygulanmalıdır.

IX. 6352 Sayılı Kanun Hükümlerinin Yürürlüğe Girmesi ve Uygulanması:

6352 Sayılı Kanunu'nun 106.maddesinde bu hükümlerin yürürlüğe gireceği zaman düzenlenmiştir. İlk fıkrasında, kanunun yayımlandığı tarihten altı ay sonra yürürlüğe giren değişiklikler sayılmıştır. İkinci fıkrada ise, kalan değişikliklerin yayım tarihinde yürürlüğe gireceği ifade edilmiştir. Bu çalışma kapsamındaki değişiklikler ikinci fıkra kapsamındaki kısma girdiğinden yayım tarihi itibarıyla yürürlüğe girmiştir. Ceza Kanunu'nun uygulanması bakımından olayın meydana geldiği zaman göz önüne alınarak belirleme yapılacakken CMK'daki değişikliklerde ise "derhal uygulanma" prensibi göz önüne alınacaktır.

X. SONUÇ

Üçüncü yargı paketi ile hukuk mevzuatımızda önemli bir kısım değişiklikler yapılmıştır. Bu çalışmamızda, 6352 Sayılı Kanun ile ceza hukuku ve ceza muhakemesi hukuku alanlarındaki değişiklikler ele alınmıştır. Bu değişikliklerden bir kısmı "gerçekte yenilik" niteliğindeki, bir kısmında sadece ismi değişiklikler olduğu için "sözde yenilik" niteliğindedir. Örneğin, 6352 Sayılı Kanunu'nun 105.maddesinin 6.fıkrası ile 5271 Sayılı CMK md.250, 251 ve 252 yürürlükten kaldırılmıştır. Böylece, daha önce Özel Yetkili Mahkemeler (ÖYM) olarak adlandırılan mahkemeler kaldırılmış ve yerine 3713 Sayılı TMK'da yapılan değişiklik ile Bölge Ağır Ceza Mahkemeleri kurulmuştur. Bu değişiklik ile özel yetkili mahkemelerin tamamen ortadan kaldırıldığı anlaşılmamalıdır; görevlendirme bakımından *–bir mahkeme adı olarak ÖYM adının kaldırılması dışında-* değişiklik öncesi ve sonrası arasında pek bir fark bulunmamaktadır. Bu değişikliğin yanı sıra, eski TMK md.10/1/(e)'de yer alan hükmün TMK md.10'nun yeni halinde yer almaması, müdafii bakımından önemli bir gelişmedir. Eski hükme göre, kural müdafinin soruşturmaya ilişkin belgelerinin incelenmemesi iken istisnai olarak müdafinin örgütsel amaçlı haberleştiğine ilişkin belge elde edilirse bu belgeler hakim tarafından incelenebilmekteydi. Bu düzenlemenin TMK md.10'nun değişiklikten sonraki halinde yer almaması, avukatlık mesleğinin bağımsızlığının korunması ve savunma hakkının kısıtlanmaması açısından önemli bir yeniliktir. Bu nedenlerle, 6352 Sayılı Kanun ile yapılan değişiklikler, amaçlandığı şekli ile uygulanırsa kuşkusuz olumlu bir kısım neticelerin doğmasını sağlayacaktır.